

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818200812
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8818200812.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: E. E. C., A. XX, O.: XX XXX XXX, právne zastúpeného: advokátska kancelária Mgr. Matej Milovčík, IČO: 42 382 068, so sídlom Strojárska 590, Snina, proti žalovanému: H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, právne zastúpenému: Advokátska kancelária Slamka & Partners s.r.o., Radlinského 1735/209, Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, o zaplatenie 2.909,95 Eur s prísl., o odvolaniach strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10C 10/2018 - 143 zo dňa 06.05.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Mení rozsudok vo výroku III. tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
- III. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodoval o nároku žalobcu na náhradu škody, ktorá mu vznikla konaním žalovaného tým, že tento prerušil prívod elektrickej energie do jeho objektu, ktorý viedol cez pozemok žalovaného a následne neumožnil žalobcovi vstup na pozemok za účelom opätovného zapojenia prívodu elektrickej energie, v dôsledku čoho bol žalobca nútený zabezpečiť náhradný prívod energie vo forme elektrického generátora, aby predišiel škodám vo väčšom rozsahu vo svojej chovnej stanici králikov. Zároveň uplatnil žalobca aj škodu na nákladoch, ktoré mal na zakúpenie liečiv pre zaočkovanie králikov, ktorým chcel predísť ešte väčším škodám na jeho hospodárstve a zároveň uplatnil škodu aj na nákladoch na zriadenie novej elektrickej prípojky.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav v tomto znení:

„Žalobca je samostatne hospodáriaci roľník a na svojom pozemku v katastrálnom území S. prevádzkuje chov brojlerových králikov. Žalovaný je výlučným vlastníkom pozemku bezprostredne susediaceho s pozemkom žalobcu, na ktorom tento chov králikov prevádzkuje. Medzi XX.X.XXXX a XX.X.XXXX pri bagrovaní pozemku - pri terénnych prácach žalovaný na svojom pozemku neúmyselne preťal kábel elektrického vedenia, na ktorý bola napojená uvedená prevádzka žalobcu. Dňa XX.X.XXXX túto skutočnosť žalobca zistil. Bezprostredne po jej zistení osobne, i telefonicky a po pár dňoch i písomne sám, aj v prítomnosti iných osôb (pracovníka R., neskôr svojho syna, i pracovníkov polície) sa domáhal u žalovaného vstupu na jeho pozemok za účelom opravy uvedenej poruchy prívodu elektrickej energie a obnovenie prívodu tejto elektrickej energie do jeho prevádzky chovu králikov na susediacom pozemku. Žalovaný mu však tento vstup na svoj pozemok za týmto účelom neumožnil ani bezprostredne po tejto žiadosti, ale ani neskôr po niekoľkých dňoch, v zásade od škodovej udalosti už vôbec. Po zistení tejto

škodovej udalosti žalobca zistil úhyn cca XX ks králikov. Za účelom predchádzania vzniku ďalších škôd - úhynu celého stáda králikov, ktoré v tom čase predstavovalo cca 5.000 ks, si zabezpečil provizórny dočasný zdroj elektrickej energie - elektrocentrálu, za ktorú jej dodávateľovi zaplatil 420,- €. Za tým istým účelom žalobca ako certifikovaný veterinárny lekár (s vysokoškolským titulom veterinárneho lekára - E..) kúpil a následne aplikoval, najmä základným zložkám svojho stáda, a to matkám (t.j. nie úplne všetkým králikom) veterinárne liečivá - antibiotiká a vitamíny, aby v dôsledku neexistencie prívodu elektrickej energie nedošlo z dôvodu neprevetrávania maštale, a tým pádom nadýchania sa čpavku zvieratami, k ich následného úhynu. Za uvedené veterinárne liečivá uhradil ich dodávateľovi sumu 710,35 €. Následne, po určitom čase z dôvodu, že žalovaný mu vstup na svoj susediaci pozemok stále neumožňoval, si žalobca dal vypracovať projektovú dokumentáciu novej vzduchovej prípojky elektriny do svojej prevádzky chovu králikov, ktorá mala obchádzať vzdušným vedením (tzv. po stĺpoch elektrického vedenia) pozemok žalovaného. Za túto projektovú dokumentáciu uhradil 120,- €. Táto nová prípojka bola aj realizovaná, za čo žalobca zaplatil sumu 1.587,60 € a dodávateľ vykonal aj revíziu tejto novorealizovanej elektrickej prípojky, za ktorú žalobca zaplatil sumu 72,- €.

3. Vec bola právne posúdená súdom prvej inštancie v zmysle ustanovení článku 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, § 415, § 417, § 419, § 123, § 124, § 126, § 127, § 2, 3, 4, 5, 6, § 420, § 442 Občianskeho zákonníka, pričom súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný čiastočne. Nakoľko žalovaný neumožnil žalobcovi vstúpiť na jeho pozemok v snahe predísť ďalším škodám na jeho majetku, bol tento nútený zabezpečiť si provizórny zdroj elektrickej energie, aby nedošlo k uduseniu chovnej stanice králikov v dôsledku nemožnosti odvetrávania týchto priestorov, preto bolo dôvodné priznať žalobcovi nárok na náklady za zriadenie elektrocentrály. Zároveň súd prvej inštancie vzhľadom aj na skutočnosť, že žalobca je veterinár, preto bolo dôvodné, aby tento postupoval tým spôsobom, že použil liečivá v záujme predchádzania ďalších škôd, a to úhynu králikov, preto bolo dôvodné priznať mu aj náklady spojené so zakúpením liečiv. Bolo nielen v záujme hospodárskych výsledkov žalobcu, ale aj v záujme ochrany spoločenských hodnôt pristúpiť ku všetkým krokom, ktorými boli chránené život a zdravie jeho hospodárskych zvierat, preto tento postup, kedy žalobca aplikoval očkovacie látky, aby nedošlo k úhynu celého stáda zvierat, je dôvodný.

4. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti vyčíslených nákladov na náhradu škody za zriadenie novej prípojky elektriny, nakoľko v tejto súvislosti absentujú znaky predpokladov pre náhradu škody, a to príčinná súvislosť s vynaložením týchto nákladov a so škodovou udalosťou. Z výpovedí žalobcu ako aj ním navrhnutých svedkov mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca si bol vedomý, že nemá právne vysporiadané skutočnosti, a to prívod elektrického káblu k jeho hospodárskemu objektu po pozemku, ktorý vlastnícky patril žalovanému. Pokiaľ teda žalobca mal náklady v súvislosti so zriadením novej elektrickej prípojky, ktorá neprechádza cez pozemok žalovaného, táto skutočnosť nie je škodou na jeho strane spôsobenou v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 CSP, kedy hodnotil prevažný úspech žalovaného, nakoľko v prevažnej časti bola žaloba zamietnutá s tým, že nárok na náhradu bude vyčíslený podľa pomeru úspechu a neúspechu strán sporu po konečnom rozhodnutí.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalovaného, a to proti výroku, ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel, a to s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a/, d/, f/ a h/ CSP.

7. Žalovaný uviedol, že nemohol porušiť svoju povinnosť v zmysle Občianskeho zákonníka, nakoľko povoliť vstup na pozemok za účelom opravy káblu bez vyznačeného uloženia v zemi, nemožno subsumovať pod vstup na susediaci pozemok nevyhnutne vyžadovaný údržbou a obhospodarovaním susedných pozemkov, nakoľko opravu elektrického vedenia nemožno považovať za obhospodarovanie a údržbu susednej stavby. Žalovaný pri výkone výkopových prác neporušil žiadnu povinnosť, nakoľko existenciu elektrického vedenia na pozemku žalovaného nedeklaroval žiaden zo subjektov, ktorí spravujú inžinierske siete. Žalobca pokiaľ tvrdil, že vedel o tom, že má uložené elektrické vedenie v pozemku žalovaného, chcel sa vyhnúť svojej povinnosti na vlastné náklady zriadiť si prípojku elektriny tak, aby nenarušoval vlastnícke právo žalovaného, ktorého povinnosťou nie je súhlasiť s tým, aby sa v jeho pozemku viedla elektrická prípojka pre tretiu osobu. Žalobca nesplnil svoju povinnosť, aby zabránil poškodeniu svojej prípojky jej presným vytýčením, čo mal vedomosť o tom, že žalovaný chce vykonávať výkopové práce na svojom pozemku. Napriek tomu ho neupozornil na možné riziko škody, preto za túto

nesie plnú zodpovednosť žalobca. Zároveň je nutné, aby bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi škodou a konaním škodcu. Ani táto podmienka nebola splnená, nakoľko nie je vylúčené, že poruchu spôsobila aj iná skutočnosť než len preseknutie kábla, ktorého presná lokalizácia preseknutia nebola ani špecifikovaná. Pokiaľ žalobca osadil elektrickú prípojku na cudzom pozemku, nesplnil svoju povinnosť ohlásiť takúto drobnú stavbu príslušnému stavebnému úradu. V tejto súvislosti poukázal na predpisy týkajúce sa stavebného povolenia pre prípojky k stavbám. Z týchto dôvodov žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku II. (ide o zrejmú chybu, nakoľko sa jedná o výrok I.), ktorou súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti o zaplatenie 1.130,35 Eur.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie aj zo strany žalobcu, a to proti výrokom II. a III. napadnutého rozsudku. Žalobca namietol odvolacie dôvody, a to nesprávne skutkové zistenia vo vzťahu k výroku II. a nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k rovnakému výroku, teda písm. f/ a h/ § 365 ods. 1 CSP. Žalobca sa stotožnil s priznaním nákladov za dočasný zdroj elektriny ako aj za náklady na liečivá, pričom nesúhlasil so zamietnutím v časti nákladov za rekonštrukciu prípojky elektriny. Nesúhlasil s tým, že absentuje tu priama príčinná súvislosť nákladov vynaložených žalobcom a škodovej udalosti, teda preseknutím elektrického kábla, nakoľko o takúto príčinnú súvislosť ide vtedy, ak protiprávne konanie škodcu bolo príčinou a vznik škody následkom tejto príčiny. Príčinou vzniku škody je také konanie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Z týchto dôvodov tu existuje príčinná súvislosť medzi nákladmi na zriadenie elektrickej prípojky a škodovou udalosťou. Odôvodnenie súdu, podľa ktorého takáto príčinná súvislosť tu neexistuje, nakoľko žalobca si nezriadil vecné bremeno a právne túto vec nedoriešil, je príkladom neobmedzenej kauzality, ktorá je pri hodnotení príčinnej súvislosti nesprávna a nežiaduca. Súd prvej inštancie nebral do úvahy skutočnosť, že ako za obdobie pred prerušením dodávky tak aj po tom bol žalobca odberateľom elektrickej energie na rovnakom odbernom mieste a s rovnakým identifikátorom, z čoho vyplýva, že aj pred touto udalosťou bola elektrická prípojka legálna a funkčná. Žalobca nemal v úmysle sa bezdôvodne obohatiť na úkor žalovaného a týmto spôsobom nijakým náznakom nedošlo k zlepšeniu podmienok v jeho hospodárení. Rovnako tak nemožno hovoriť o novozriadení elektrickej prípojky, nakoľko tento termín evokuje to, že predtým nebola prípojka elektriny zriadená legálne, čo nie je pravdou. Prípojka bola aj pred zásahom žalovaného legálne zriadená a za dodávky elektrickej energie žalobca riadne plátil.

9. Žalobca poukázal na skutočnosť, že všetky nároky z jeho strany majú základ v neoprávnenom zásahu žalovaného do elektrickej prípojky a v jeho následnej nesúčinnosti pre potreby vykonania provizórnej opravy. Pri stanovení náhrady škody je treba vychádzať z ceny, ktorá je nutná na uvedenie veci do pôvodného stavu, pričom práve takéto náklady žalobca v konaní uplatnil. Z týchto dôvodov je zrejmé, že čiastočne súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku kauzálnemu nexu, a preto žalobca navrhol, aby odvolací súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, prípadne napadnutý rozsudok v zamietavej časti zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že z odôvodnenia odvolania je zrejmé, že žalovaný napadol výrok I., pričom k podanému odvolaniu uvádza, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie bližšie odôvodneným v bode 49 rozsudku. Pri nákladoch žalobcu na zriadenie elektrickej prípojky nie sú žiadne príčinné súvislosti s prerušením dodávky preseknutím elektrického kábla a pokiaľ žalobca neurobil kroky k legalizovaniu vecného bremena, nepostupoval správne. Žalovaný sa domnieva, že pre žalobcu neexistuje ani nárok na zaplatenie sumy 1.130.35 Eur, a preto nemožno hovoriť ani o priznaní ďalších nárokov, ktoré namietol žalobca. Žalobca mal vedomosť, že nie je povinnosťou žalovaného strpieť na svojom pozemku elektrickú prípojku, ktorá znižuje hodnotu pozemku a spôsobuje ďalšie komplikácie pri stavebných prácach. Žalobca nesplnil svoju povinnosť, aby presne vytýčil trasu elektrického vedenia a napriek tomu, že mal vedomosť o započatí stavebných prác zo strany žalovaného, neupozornil ho na existenciu a samotnú trasu uloženia elektrickej prípojky. Z týchto dôvodov považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné.

11. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolacie dôvody, na ktoré poukazuje žalovaný neboli v konaní preukázané, pričom námietka nevysporiadania sa s predloženou fotografiou, na ktorej vidno svetlé škvrny na budove, ktoré mali preukazovať to, že v budove bola elektrická energia, tak tento dôkaz súd vykonal. Tento dôkaz sám o sebe nemôže preukazovať to, že žalobca mal zabezpečený prívod elektriny v čase kedy došlo k poruche na dodávke. Rovnako nie je pravdou, že žalobca neoznamoval práce na elektrickej prípojke príslušnému stavebnému úradu, nakoľko všetky svoje povinnosti v súvislosti s obcou S. mal splnené. Žalobca trval na svojich podaniach vo vzťahu k existencii kauzálnemu nexu.

Zároveň nie je možné súhlasiť s tým, že žalovaný nemusel súhlasiť s tým, aby v jeho pozemku bola vedená elektrická prípojka žalobcu, nakoľko rozhodujúcou skutočnosťou nie je to, či vecné bremeno bolo zapísané v katastri nehnuteľnosti, ale to, že úmyselným konaním žalovaného a neposkytnutím súčinnosti vznikla žalobcovi škoda, ktorá vzniknúť nemusela. Vo veci je dôležité aj to, že elektrický kábel bol už reálne uložený v pozemku žalobcu v čase kedy sa on ujal užívania tohto pozemku a žalovanému nehrozili žiadne obmedzenia jeho vlastníckeho práva len tým, že by poskytol primeranú súčinnosť a umožnil opravu pretrhnutého káblu. Z týchto dôvodov mu mal umožniť vstup na pozemok za účelom vykonania urgentnej opravy. Žalobca súhlasil s vyhovujúcou časťou rozsudku súdu prvej inštancie a zotrval na svojich odvolacích námietkach vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v časti.

12. Žalovaný v duplike podanej v rámci odvolacieho konania k vyjadreniu žalobcu uviedol, že samotnú opravu elektrického vedenia nemožno považovať za obhospodarovanie alebo údržbu susednej stavby hlavne v situácii pokiaľ elektrická prípojka nie je zakreslená alebo jej trasovanie nie je známe a neexistuje ani zriadené vecné bremeno. Úmyselné konanie je skôr na strane žalobcu, ktorý neriešil zriadenie vecného bremena a ani vlastnú prípojku, ktorú by musel sám aj hradiť. Namietol skutočnosť, či v danom prípade je o veci oprávnený rozhodovať príslušný súd a či nejde o stavebnoprávny vzťah medzi stranami sporu. Z týchto dôvodov trval na obsahu svojich podaní.

13. Žalobca vo svojej duplike k podaniu žalovaného uviedol, že argumentácia žalovaného je zopakovaním predošlej argumentácie bez nových skutočností, preto zotráva na svojich pôvodných stanoviskách.

14. K uvedenému sa opätovne vyjadril žalobca, a to podaním zo dňa 30.12.2021, ktorý uviedol, že prerušený elektrický kábel bolo možné v realizovanom výkope jednoduchým a časovo aj finančne nenáročným úkonom opätovne spojiť, no pokiaľ toto žalovaný žalobcovi neumožnil vznikla mu škoda, ktorá jednoznačne súvisí s týmto konaním žalovaného. Zároveň poukázal na to, že listinnými dôkazmi dokladoval to, že existujúca elektrická prípojka mu riadne dovtedy slúžila a následne pokračoval v odbere elektrickej energie v rovnakom odbernom mieste. Z týchto dôvodov považoval stanovisko protistrany za nedôvodné.

15. Ďalšie vyjadrenia strán sporu v odvolacom konaní predložené neboli.

16. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolania strán sporu preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolania strán sporu nie sú dôvodné. /s výnimkou výroku o trovách konania/

17. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

18. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

19. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

20. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

21. Odvolateľ uviedol ako dôvod odvolania aj § 365 ods.1 písm. a) CSP, pričom nijako nešpecifikoval aké procesné podmienky neboli splnené. Odvolací súd po preskúmaní spisu nezistil nesplnenie akejkoľvek procesnej podmienky. Vo veci konal príslušný súd, v rámci svojej právomoci pričom nebola zistená prekážka právoplatne skončenej veci či iného začatého konania. Rovnako tak strany sporu mali procesnú subjektivitu i procesnú spôsobilosť, pričom konanie začalo na základe žaloby, ktorá spĺňa náležitosti podľa procesných predpisov.

22. To, že na uloženie elektrickej prípojky sa vzťahujú predpisy o stavebnom konaní nič nemení na skutočnosti, že v právomoci súdu je riešenie sporov o náhradu škody.

23. Namietaný odvolací dôvod, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods.1 písm. d) CSP) odvolací súd zo spisu nezistil, pričom odvolateľ na žiadnu konkrétnu vadu ani nepoukazoval. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takéto skutočnosti zo spisu nevyplynuli.

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z §§ 185- 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

25. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

26. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny

predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

27. Pre deliktne právo „in genere“ je príznačná aplikácia princípu *neminem laedere*, ktorý je jedným zo základných princípov súkromného práva a predstavuje príkaz nikoho nepoškodzovať a ukladá každému chovať sa tak, aby nespôsobil škodu, k jej vzniku neprispieval a v prípade, že k vzniku škody už došlo, aby nepôsobil ku zväčšeniu jej rozsahu. Dá sa dôvodiť, že táto povinnosť sa nevzťahuje iba na vyvolanie vzniku škody, ale i na vyvolanie nebezpečenstva, že ku škode dôjde. V prípade, že ku vzniku škody dôjde, má byť v súlade s princípom *neminem laedere* a zásadou rovnosti subjektov občianskoprávných vzťahov poškodenému poskytnutá plná náhrada.

28. Po oboznámení sa s obsahom spisu a so základnými odvolacími námietkami strán sporu odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky ani jednej zo sporových strán nie sú dôvodné a súd prvej inštancie precízne a veľmi správne sa vypořiadal so žalobou, ktorá pozostávala z viacerých zložiek, pričom správne oddelil a priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 1.130,35 Eur a vo vzťahu k tomuto priznanému nároku sú odvolacie námietky žalovaného nedôvodné a nie sú spôsobilé napadnúť vecnú správnosť výroku I..

29. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil správanie sa žalovaného, ktorý nepovolil vstup na jeho pozemok žalobcovi za účelom urgentnej opravy kábla ako konanie, ktoré je v rozpore so zásadou všeobecnej prevenčnej povinnosti a práve týmto konaním vznikli nevyhnutné náklady na strane žalobcu za účelom zabezpečenia dodávky elektrickej energie prostredníctvom generátora a pridružené náklady na podanie očkovania pre jeho stádo. Vzhľadom na okolnosti prípadu bolo možné posúdenie povinnosti žalovaného umožniť vstup žalobcovi na jeho pozemok v zmysle tých ustanovení Občianskeho zákonníka, na ktoré poukázal súd prvej inštancie a naozaj sa jedná o prípad, s ktorým počíta Občiansky zákonník, kedy je povinný vlastník pozemku strpieť vstup vlastníka susedného pozemku za účelom vykonania opravy. Odvolací súd sa v zhode s názorom súdu prvej inštancie domnieva, že bolo povinnosťou žalovaného umožniť na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere vstup na jeho pozemok, nakoľko v danom prípade tieto pojmy treba vykladať objektívne a z obsahu spisu nevyplýva záver, že by týmto spôsobom zneužíval žalobca svoje právo na úkor výkonu práva žalovaného. Určite by nešlo o zásah prekračujúci miernu primeraným pomerom, ak by bolo umožnené žalobcovi opraviť prívod elektrickej energie na pozemku žalovaného a takýto vstup bol povinný žalovaný strpieť. V prípade, že tak nekonal, prispel ku zväčšeniu rozsahu škody, respektíve k nemožnosti rýchleho odstránenia jej následkov, ktoré súd prvej inštancie správne popísal v skutkovom stave, ktorý zistil. Pokiaľ zákon hovorí o tom, že vlastník susedného pozemku je povinný umožniť vstup na svoj pozemok v prípade, ak to nevyhnutne vyžaduje údržba a obhospodarovanie susedného pozemku, je nutné toto ustanovenie zákona vykladať v duchu skutočnosti, čo chcel zákonodarca dosiahnuť týmto ustanovením a práve aj takéto prípady, aké sú v prejednávanej veci sú subsumované pod touto povinnosťou obmedzujúcou vlastníka pozemku.

30. Správne pristúpil súd prvej inštancie k výkladu tohto ustanovenia Občianskeho zákonníka vo svetle ustanovenia § 3 upravujúceho dobré mravy.

31. V tejto súvislosti nemôžu obstáť odvolacie námietky žalovaného, že nedošlo k presnému vytýčeniu podzemného vedenia na jeho pozemku a toto podzemné vedenie nebolo špecifikované náčrtom či vecným bremenom. Vychádzajúc z histórie vlastníckych vzťahov k týmto pozemkom bolo preukázané, že strany sporu vedeli o prípojke (bod 44 odôvodnenia) už počas existujúceho užívania v priestoroch bývalého poľnohospodárskeho družstva. Existencia tejto elektrickej prípojky nebola zapísaná na príslušnom katastrálnom úrade vo forme vecného bremena. Rovnako tak aj žalovaný nadobudol tento pozemok aj s tam uloženou elektrickou prípojkou. Tieto skutočnosti sú relevantné pre posúdenie celej veci. Ostatné odvolacie námietky žalovaného odvolací súd považoval za nesúvisiace s meritom veci a nepochybne škoda žalobcovi vznikla na základe konania žalovaného, ktorý mu neumožnil opravu prívodu elektrickej energie do jeho objektu. Odvolacia námietka žalovaného ohľadom nevysporiadania sa s dôkazom, a to fotografiou preukazujúcou svetlo v objekte žalobcu nie je dôvodná. Predmetná čiernobiela snímka s bielymi škvrkami bez udania dátumu nemá výpovednú hodnotu vo vzťahu ku skutkovému stavu. Navyiac bola predložená až v odvolacom konaní (§ 366 CSP).

32. Rovnako tak sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v prevyšujúcej časti tak ako to precízne uviedol súd prvej inštancie v bode 49 svojho odôvodnenia. V tejto súvislosti odvolací súd vyhodnotil za nedôvodné odvolacie námietky žalobcu, kedy tu neexistuje príčinná súvislosť so zriadením novej elektrickej prípojky a konaním žalovaného. Samotná skutočnosť, že žalobca naďalej odoberá elektrickú energiu od svojho dodávateľa na rovnakom odbernom mieste vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi zriadením novej elektrickej prípojky a prerušením elektrického káblu na pozemku žalovaného nie je daná. Napriek tejto skutočnosti však to, že si zriadil novú elektrickú prípojku, nejedná sa o škodu na jeho strane, ktorá bola vyvolaná konaním žalovaného. V tejto súvislosti považoval ďalšie odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné.

33. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu". (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite vecí bez významu.

34. Odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil napadnutý výrok III., nakoľko ani jeho znenie nezodpovedá dikcii ustanovenia § 255 ods. 2 CSP. V danom prípade mali strany vo veci úspech len čiastočný, pričom súd vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania bez špecifikácie pomerného rozdelenia výsledku sporu. Žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 2.909,95 Eur, pričom bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 1.130,35 Eur. Je teda zrejmé, že jeho úspech predstavoval 39% z uplatneného nároku a jeho neúspech 61%. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd zmenil napadnutý výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie tak, že postupom podľa § 388 CSP stranám sporu náhradu trov konania nepriznal (§ 255 ods. 2 CSP). S poukazom na čiastočný úspech oboch strán odvolací súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. V odvolacom nebola úspešná ani jedna zo sporových strán, preto s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).